

USA resa med naturskoleföreningen 1/6-20/6 -99

Ti 1

Vi fick skjuts av mamma till Arlanda, där vi samlades så småningom. Spänd förväntan dels på resan dels på hur alla resekompisar skulle vara när man nu skulle få lära känna varandra lite närmre.

Planet krånglar. Efter 4 timmar ger piloten upp och vi kan alltså inte fortsätta! Vi hade försökt hålla igång så mycket vi kunde i planet. Hur gör vi nu.? Utan något egentligt beslut fattades sprang vi till SAS-disken och ombokade oss via London till Chicago. Det gick bra, dock nya köer i London. "We didn't know that all of you would come" enligt American Airlines. Trots det något boskapsliknande hanteringen stod vi ut bra och efter en ganska hyfsad flygresa hamnade vi i Chicago mitt i natten. Det fanns vauchers för oss, men hotellet krånglade med rummen. I alla fall lyxigt boende när vi väl kom dit. Fast det här med rum och rökfritt m m det är bara en fråga om timing skulle det visa sig sen under hela resan.

Dagens obs: vakant

On 2

Stor frukost och sen automattåg till flygplatsen. Inget strul utan vi hamnade i Seattle vid lunchtid. Vid utgången träffade vi värd Ernie Karström och Peter och Markus som skulle träffat os i Chicago egentligen. Naturligtvis fanns inget bagage med, utan vi fick skriva en massa papper på det. Biluthyrningen tog sin tid den med, men till slut var vi på väg i två bussar och en bil.

Vår buss bestod av Gittan, Mia, Peter, Markus, Thomas, Mårten och jag. I den andra fanns Anette, Annika, Elisabeth, Gerd, Ingrid, Helge och Dag. I bilen åkte Tommy, Göran och Germund. Vi åkte till vårt basläger: University of Puget Sound. Sista biten dit sågs skyltar på flera ställen med: "Welcome Swedish Naturalists". Vi kände oss storslaget välkomnade. Fast, vad är en naturalist? Några av oss hade nog funderingar över tolkningen av detta. Vi bodde ihop i en korridor och fina rum fick vi. Lunchboxar i parken utanför. Där sågs bl a ett bo av bushtit, ett vävt bo i spetsen på en Douglasgrangren.

Tacoma Nature Center

Schemat hade ju pajat, så vi skippade en skola och tog oss till Snake Lake och Tacoma Nature Center. Flott och påkostat naturligtvis. Trevlig mottagande av manlige chefen och sen vandring ledd av två entusiastiska tjejer i parken. Bilar och vägar var påträngande, men oas är väl en bra beskrivning av denna anläggning som tog emot en herrans massa barn per år. Många trädänder, några red winged blackbird och en gilded flicker samt ett antal arter till som stressade upp både Gittan och mig: "Va fan va det? Och de? Och de' ra?. Göran och Mårten åt myror. "What's the point eating ants?"

***naturrum med utställning, bl a bäverhydda**

***dräkter för barnen att ta på sig för att sen kunna delta i den upplästa sagan. (!!!)**

***intressant burkförstörare**

***panoramafönster med fågel (och ekorr-)matning**

***videoprojektionsmöjligheter**

***volunteer-systemet. Man hade 6-7 intresserade, ofta äldre pensionerad lärare som var där som frivilliga och tog hand om grupperna som på det sättet kunde hållas ganska små. Dessa frivilliga fick fortbildning varje år. Vi diskuterade om idén skulle vara genomförbar i Sverige. Vissa av oss skrottade cyniskt åt idén, medan nån trodde sig veta att det säkert skulle finnas intresserade.**

***födelsedagspartyn på naturskolan. Man kunde alltså hyra naturskola och personal och ha ett partaj. Ja, varför inte om man kan ha det på McDonalds. Man var i varje fall inte rädd att sticka ut hakan.**

Förfriskningar (burkläsk) bjöds det på.

Tillbaks till campus och fin middag där. Riktigt "smorgasbord". Vi var bjudna till Ernie med fru på kvällen. Nu väntade vi länge på våra väskor som skulle komma snart. Några stannade kvar för att bevaka dessa och två bussar tog sig ut till deras flotta ställe vid vattnet. Det var trevligt. Alla var dock så slut så den riktiga feststämning kanske inte infann sig. Några passade på, bl a Mårten att maila hem. När vi kom hem till campusen var våra väskor där, allas utom stackars Thomas'.

Dagens art: trädand

To 3

Fågelskådande med Gittan och Germund på morgonen. Vi vandrade runt i villakvarteren och tittade mer på hus än fåglar. Några housefinches och vandringsstrastar (robins).

Frukost i matsalen. Självt är jag definitivt inte främmande för onyttiga frukostar, men kan man verkligen trycka i sig en jätte-chokladmunk på morgonen? Efter lite ompackning, väntan och korttagning lastade vi oss i fordonen och for mot Padilla bay en två timmars resa norr om Seattle. Passerade downtown som var imponerande. Mycket fåglar på vägen t ex vithövdad havsörn och amerikansk gråhäger. Gjorde ett stopp på rastplats som hade gratis kaffe. Vi förstod varför det var gratis. Tommy och Göran hade varit förutseende att ta med sig sitt eget fika. Att jag glömde det... Stellers jay sågs fint på p-platsen och en Bald eagle drog över huvudena på oss.

Padilla Bay

Också här flott lokal med stor utställningslokal, museum som kärna och små forskningsrum omkring. Klassen var redan nere vid tidvattenundersökningen. Vi knallade ner dit. På vägen ner till stranden fanns fågelplattform. Några vithövdade syntes och ett femtiotal hägrar. En stor hålteskungsfiskare ryttlade rakt utanför oss. Ute i sundet rörde sig tusentals svartbukiga prutgäss på väg norrut. Några skrântärnor sågs också. Nere vid vattnet grävde Ernie upp lite olika mollusker som fanns djupt ner under sanden.

Vi tog oss tillbaks vadande längs stranden. Det som troligen var kungsfiskarbohållet sågs också. Uppe vid centret åt vi våra medhavda lunchboxar bland cedar waxvings och rödstjärtade vråkar. Vi tittade till klassen som nu jobbade inomhus enligt ett väldrillat mönster med ett visst antal minuter på varje station.

***Utställningshallen var gjord med tanke på att öppna och stänga lådor med text.**

Intentionerna var bra men själv upplevde jag det mest som hysteriskt.

***playroom, ett lite mer nedtonat d:o som verkade funka bättre. Diverse spel. T ex elektriska signaler som visar rätt eller fel om man kombinerar rätt spår till rätt djur. Thomas skulle visa oss att det inte är så svårt att löda ihop ett sånt. Han har använt det med framgång.**

***chalk talk. Ett mycket charmigt och inspirerande historiebeskrivande. Om hur landskapet förändras. En läser och en ritar och ändrar på tavlan hela tiden Klar idé. Lite mer inlevelseförmåga i läsandet kunde man kanske begära.**

*** Soup recipee. Dagen börjar med att två kockar rör ihop de ingredienser som gör ett hav och ett tidvattenområde. Just dessa kustnära tidvattenöversvämmade områden är hårt exploaterade och detta är det man vill visa på naturskolan.**

Vi åkte in till Seattle igen och stannade till på REI, världens största out-doorbutik. Jag tyckte innan att vi inte skulle behöva så mycket tid där, men jag hade gärna stannat ett tag till. Tyvärr var klätterväggarna upptagna. Hade tänkt köpa en Lettermankniv, men pallade inte. Köpte ett superliggunderlag som visade sig vara kalasbra. Mårten handlade lite smått och gott också. Tyvärr blev vi osams och tjurade på varann. Precis när vi skulle gå hittade jag högst upp Art Wolfes', som jag träffade på Antarktisturen, fotogalleri,. Där skulle jag velat gå ett tag till som sagt.

Ner till färjan som vi missade precis, men vi slank in som näst sista bil med nästa, för det var mycket folk. McDonalds och fred med Mårten.

På färjan över skådades bl a pidgeon guillimont. När vi skulle åka iland fanns inga smågrabbar. Peter och jag sprang och letade, men då hade de kommit till rätta.

Vi fortsatte i kolonn, men vid en korsning försvann två bilar. Timplång väntan, men till slut fortsatte vi. Storhandling på supermarket och i mörkret kom vi fram trötta och hungriga till "the property", Ernies landställe. Vi fick en liten uppfattning om att det var läckert, men inte hur läckert, det såg vi först nästa morgon. Peter och jag skulle bjuda på korv. Vilken flopp. Så stark att den inte gick att få ner. Kväll runt lägerelden. Mårten och grabbarna såg i tält vi andra under taket. Härlig natt.

Dagens obs: Vithövdad havsörn

Fr 3

Vaknade i gråmulet väder. Alla kläderna hade gått åt under natten. Nästan så jag frös. Vi utforskade "the property". Vilket mysigt ställe. Duschen i ravinslutningen imponerade mest på mig. "Save water: shower with a friend." Vi gick ner till forsen i botten på ravinen. Ernie hjälpte grabbarna med att ordna fiskegrejer. Vi gick inte i regnskog, men nästan. Vackert var det. En amerikansk svart strömstare kom dragande. Helge slängde sig i forsen. Själv tyckte jag temperaturen var långt ifrån badbar. Svettig när vi tagit oss upp igen, ny dusch. Vi packade in oss och for till naturskolan i:

Olympic Park Institute

Där möttes vi av en härlig kvinna Erika Frickensen som fick oss att känna oss välkomna. Vi åt vår picknicklunch och grabbarna spelade fotboll mot Gittan och Peter. Erika tog oss med runt trailen och in i naturskolan som var den byggnad hittills som mest skulle likna en av våra naturskolor.

***skin and bone room. Mycket pälsar och skelett på alla platser vi sett.**

*** nu började jätteträden. Erika var en riktig "storyteller" vi fick reda på varför lavarna låg på marken och om mössen som gömde sig i douglasgranens kottar.**

***i matsalen vägdes matresterna och vikten sattes upp på diagram. Klasserna var ofta där på lägerskoleliknande verksamhet under ett antal dagar. Man kunde då se att de tänkte på det här med maten.**

Vi gick en långpromenad upp till ett vattenfall genom skog som vi aldrig sett förut. Det var överkligt, precis som en museimonter. Vi vandrade hänförda. Thomas klättrade allra högst upp till vattenfallet, vi andra höll oss på stigen. Ett par house wren höll oss sällskap.

Tillbaks vid skolan fick vi god middag av en trevlig, men kanske lite överambitiös kock som var oerhört mån om att allt skulle gå rätt och riktigt till. "Excuse me guys.."

Tillbaks mot the property delade vi upp oss. Några drog upp i bergen bland snö, blue grouse och svartbjörn!!! Vi var ett annat gäng som åkte till en nationalpark vid kusten och hade en timme på oss innan de stängde. Våldiga mängder (100-tal) svartnäbbad islom på amerikanska "common loon" låg i havet. Enstaka mindre lommar som måste ha varit stillahavslom fanns också. Vi gick ner på stranden och tittade på drivved "amerikan size".

Skrikstrandpipare och småspov och småskrak kände vi igen. Plötsligt kommer en skunk springande. Härlig obs. Jag har sett och luktat många döda, men aldrig sett nån levande. Tungt däggdjurskruss.

Vi stannade till vid en liten damm och såg lite kända änder och hörde grodor "Rubbit-rubbit". Trädgrodor enligt Ernie och han borde veta grodforskare som han är. Lägereld och sova till stjärnorna.

Dagens obs: svartnäbbad islom

Lör 4

Tidig avfärd efter effektiv packning och städning och färd mot Hoe Rain Forest. Fiskgjuse kändes igen på vägen. Vi gick välpreparerade (asfalterade) trails. Alltså träden...Sequoia och cedar. Man tittade upp och upp och upp, de tog aldrig slut. Högstubbarna imponerade också. Plats för en hel flock slagugglor. Vi kramade träd och kände oss små och andäktiga. En svarthuvad stenknäcks kardinal och hairy woodpecker sågs fint.

Vi tog lunch på ett litet souvenirställe på vägen. Ganska läckert faktiskt. De hade bara två bord så vi fick äta i skift. Laxburgare var en höjdare.

På vägen stannade vid "big cedar tree". Den var klart "big". En högstubbe som var nästan katedralliknande i sin mäktighet. Några beacher kollades in. Mårten och Markus m fl kastade sig i Stilla havet och kände på vågorna. Varpa på stranden. Svårskådat, nog fanns fågel, men det mesta låg oerhört långt ut.

Gänget var splittrat nu och varje fordon tog sig till Tacoma bäst de kunde. Ingen hade kört raka vägen i Tacoma, några hade kisspauser väldigt tätt hörde vi nog talas om... Vi var rätt trötta, så det var en jobbig körning hem. McDonalds besöktes på vägen. I Tacoma var det seightseeing på natten. Mia undrade stillsamt efter en halvtimmes irrlande om det var Ok att lägga sig i. En viss irritation kunde märkas från bussens manliga delar, men hem kom vi i alla fall.

Dagens obs: Hairy woodpecker

Sö 5

Peter och jag var dagens sheriffer med Markus och Mårten som deputies. Vilken ära. De två bussarna tog sig upp till Mount S:t Helens. Några kvar för att leta indianer och affärer i Seattle. På vägen upp stannade vi till vid sjö och våtmark Två tjocknäbbade doppingar syntes. Vid samma våtmark på hemvägen sågs tre unga vithövdade havsörnar fiska. Det såg ut som de tog grodor.

Höga berg och vackra scenerier. Också vi kunde se en blue grouse. Snöklädda sluttningar. Vi besökte två visitors center. Båda enligt amerikansk standard proffsiga som 17. Snygga utställningar. Allt var också i flera parallella exemplar för att minimera väntan. En monter var en kvinna som berättade: en docka med filmprojicerat ansikte. Verkligt fast ändå inte. Perfekt för att bortrationalisera lärare. Vi åt en hamburgarlunch på ena centret och tittade på häftig vulkanutbrotsfilm på det andra. Det som gick upp för mig var hur snabbt det går. Det bara blåser till och sen ligger jätteträden där. Flera av jätteträden hade forslats bort och använts, men vi såg också ställen där de låg kvar som tändstickor. "Vancouver-this is it" ringde i öronen på hemfärden. Grabbarna hade åkt kana på snön, ingen hade gjort det tidigare av spåren att döma, men det visade sig vara för att det var helförbudet att sätta foten utanför stigen. Gerd blev "gripen" av en Ranger som hade påpekat att något stensamlade inte fick göras.

Vår buss stannade till på Nisqually Nature Reserve på vägen, bara för att vi skulle känna att vi sett det. Nisqually var det ställe vi missade första dan. Det visade sig vara ett härligt våtmarksområde. Tortyr att bara ha 20 minuter på oss där. Massor av fågel, blå kärnhök, tree swallow och sen kom Peter lycklig över att ha sett kolibri. Kände igen situationen från regnskogen i Argentina och de brittiska skådarnas kommentar "so many birds and so little time"

Vi bytte om till finkläder och tog med Ernie och fru (eller om det var tvärtom) till flott seafood-restaurang. Jag åt ett ostron (!). Jag tror att jag möjligen åt ett ostron på bröllopsresan till Portugal, men jag kom inte ihåg hur det smakade. Det var som norrmannen som åt ostron och champagne i Paris: "Maten var icke någe vidare, mest agn och brus.." Mårten orkade inte riktigt med alla konstiga maträtter utan blev illamående. Han ansträngde sig dock och klarade kvällen fint. Livat värre med tal och ringdans samt Helge och Gittan.

Väl hemma på campusen dansade några vidare medan andra tuppade av av utmattning och intrycksmättnad.

Dagens obs: tjocknäbbad dopping.

Må 7

Ett skådargäng stack iväg till Nisqually på morgonen för att ha två timmar där ute. Vi såg kolibri (troligen Roufos hummingbird). Vilken obs! Mycket fåglar: beigekindad skogstrast, marsh wren, sångare av olika slag. Några såg den stora jättespetten Pileated woodpecker. Vid parkeringen såg jag en Red-breasted sapsucker, vilken jag också kunde väsa ut lite nonchigt till andra skådare. Det är ett härligt namn på en fågel red-breasted sapsucker, smaka på den.

Vi hann hem t o m så vi kunde kaka frukost. Markus och Mårten hade sovit ihop och Gerd hade sett till att de var klara. Nu var det mycket folk på campusen och flera hade verkligen undrat över dessa svenska naturalister. Göran och Tommy hade blivit uppvaktade av två tanter på vävkurs som hade noterat att de faktiskt bar kläder... De trodde vi bara hade kikare på oss kanske.

Flygplatsen anländes och några kamrater lämnade igen bilarna och några checkade in. Resan utan missöden och vi anlände Sacramento tidig eftermiddag. Varmt. Vi hade möte på flygplatsen. Självlysande ägretthägrar mot knallblå himmel.

Inte helt lätt med alla viljor. Bilar hyrdes till slut och vi tog oss mot NV för att komma till Cornell. Blodsockerhalten sjönk till oroväckande nivåer. Helge i ledarbilen stannade dock inte. En viss irritation uppkom. Till slut hamnade vi vid Nevada City, som visade sig vara perfekt liten westernstad. Peter och jag hittade en riktig saloon där vi beställde in pizza från restaurangen mitt emot och drack öl och tittade på sista semifinalmatchen mellan Lakers och Knicks. Skabrösa bilder på väggarna väckte visst intresse. Hann inte handla då allt stängde sju.

Lite senare kom vi upp till Expanding Light Retreat och fick ett fint mottagande av Anandi Cornell. Mårten och jag fick bo i en liten cabin för oss själva. Masonitväggar och kallt på natten. Kvällsmöte om allt vi upplevt. Thomas hade turen att stöta på en tvättbjörn.

Dagens obs: Rufous hummingbird

Ti 8

Gick en morgonpromenad och lyssnade på mourning doves och framför allt bullfrogs. Som stora plastgrodor låg oxgrodorna i den lilla pölen. Frukosten var en upplevelse. "Breakfast in silence". Riktigt härligt faktiskt. Kanske nått att införa hemma då det alltid är ett djädra liv på morgonen. Å andra sidan när ska man annars hinna snacka med varann. Mårten tyckte det var skumt, men ställde upp.

Joseph Cornell tog emot i föreläsningssalen. Grabbarna var ute på egen hand. Cornell visade sig vara en underbar upplevelse. Han hade en framtoning som en riktig guru. Han slösade med övningar och vi sög i oss tacksamt.. Nu när jag läst hans böcker inser jag att jag gjort många Cornellare". Från dagens övningar:

***noses**

***ledtrådar 1**

***owls and crows**

***Typ "här kommer vi"**

***predator-pray**

***bath-moth**

***biologisk anrikning**

***sound map**

***mystery animal**

Allt detta medan kalkongamarna svävade över oss och brown headed cowbirds vandrade på gräset. Lunchen var en currysakande blomkålsryta som Mårten mot alla odds gillade. Jag tror han kände att denna mathållning stod för något mycket mer än vanliga hamburgare. Visserligen gjorde denna mat oss som metangasballonger allihop, det tog några dar att vänja sig. Efter lunch nya övningar:

***walk of beauty**

***Trädet**

***rainforest game**

*** dikt**

***Forest recepee**

***fågellockande där JC bl a lyckades få ner spotted towee, common titmouseoch nån gul sångare.**

***Kameraleken**

***John Muire stories**

Till middagen fick vi vara med och sjunga "grace". Några av oss gick promenad med Peter från kollektivet och tittade bl a på grandios solnedgång.

Mötet fortsatte från kvällen innan.

Iskall natt.

Dagens obs: kalkongam

On 9

Peter W och jag gick på skådartur på morgonen. Fick en ingivelse att spana av ett fält. Där springer då en prärievarg! Det tog någon sekund innan vi insåg vad vi faktiskt sett. Ståpäl's à la Gunde. En del fågel och vapitehjort.

Vi kom iväg vid halv niotiden för JC skulle ha nästa kursdag i bergen vid "Sierra Beutes", hans favoritställe. Hisnande utsikter på vägen. Vi stannade och handlade på liten läcker affär. Det läckraste var alla hummingbirdfeeders där kolibrierna käkade. Hela gruppen hade nu chansen att se dessa. Troligen Allens hummingbird. Framme var landskapet fantastiskt. Träden gula av varglav(!) Jättekottar (kom någon ihåg från vilket träd?) på marken.

***Den smarte skogvaktaren**

***naturintervju**

***Rollspelände**

Vi åt vår lunch. Mårten och Markus badade i smältvattnet och Helge och Gittan spelade fiol

***Eget ställe med massa uppgifter**

***Icke-naturstig**

***Meditationsövning**

Joseph var vänlig nog att ta med sig några av oss för att locka till sig mer fågel. Bl a chipping sparrow och Green tailed towee.

På hemvägen stannade vi och plockade bussarna fulla med suger pinekottar. Vilka as till kottar. Nöjde mig med två, men det innebar att jag fick ta båda sovsäckarna som handbagage i stället. Kul med ättna kottar också. Ekorren borde vara stor som en älg ungefär om man jämföre kottgnaget. JC och jag spelade Sugerpinecone-fotboll. Peter tyckte det var tungt att jag varit med och uppfunnit en ny lek med Joseph Cornell. Inte helt fel. Pizzan väntade på oss när vi kom vid 8-tiden. Avtackning av JC. Senare på kvällen avtackning av Mia och Ingrid som gjort ett kanonjobb.

Dagens obs: Western scrub jay

To 10

Yosemitegänget drog iväg tidigt och hade ett par enorma dagar som de "plågade" oss med i fortsättningen. Tydligt björn utanför tältet klockan fyra på morgonen. Dock hade ingen vågat sticka ut huvudet och kolla om det verkligen var björn....

Jag försökte få tag i hotellrum. Kvinnan jag pratade med i andra änden hopplös. Frustrerande samtal när man helst vill slänga på luren. Hursomhelst så liftade Mårten och jag med Annika och Anette som skulle hem nästa dag. Gittan, Ingrid, Mia, Helge, Dag och Göran tog en buss och åkte till John Muir forest och kusten och hade det bra.

Vi skulle titta på jätteträd på ett ställe "Coloma". JC hade sagt det, men något missförstånd hade det blivit fört det var i själva verket den stad där guld först hittades vid John Sutters sågverk. Sen alltså guldruschen. Massor med skolklasser och museer och verksamhet. Vi kände oss lite dumma när vi kom och frågade efter några träd som ingen kände igen. Naturligtvis hittade vi på en naturskola:

Coloma Nature Center

De tog emot klasser från hela distriktet. Sålde mycket också och precis som de andra ställena var de också "public".

***godisklubbor med riktiga inseker i mitten. Huvaligen, tänk om vi skulle koka knäck på naturskolan och stoppa i dagens fångst i knäckformen. Det såg ut som såna där plastingjutningar.**

***Tygträd med xylem m m var rätt kul**

Festade på paj och glass och lemonad. På något vis hittade vi därifrån. Kartorna fanns i de andra bilarna, men genom svintur så hamnade vi rätt. Vid Davis, strax väster om Sacramento stannade vi till vid "in and out burger" och jag ringde Bruce som kom och hämtade mig. Tjejerna märkte att jag var lite nervös för detta möte. Bruce

hade inte ändrat sig ett dugg. Han såg precis lika dan ut som för 27 år sen. Kramade av Anette och Annika som tog sig ner till SF för hemfärd på fredagen.

Kom hem till Bruce i det varma Davis. Trevlig villa med palmer på bakgården. Vi hade inte särskilt bra kontakt för 27 år sen, vi fick faktiskt bättre nu. Det var trevligt att träffa honom och gå igenom en del av upplevelsorna som jag hade under året i hans familj. Träffade hela familjen, Jeff 17, Reja 14 och hans fru Ellen. Jeff tog Mårten och handlade och sen åkte Mårten och Ellen tandem medan Bruce och jag körde och tittade på omgivningarna. Såg en del gulnäbbad skata, enda stället i världen för dem. Bruce hade tagit bort en stor del av tinningloben förra året och på så sätt fått bukt med sin epilepsi. Nu hade han fått körkortet tillbaks efter 25 år!

Dagens obs: gulnäbbad skata

Fr 11

Försökte ringa till hotellet. Återigen ingen som förstår något. Till slut kom jag fram till Göran och hörde lite om deras planer för dan.

Vi hängde med Bruce till hans arbete på Universitetet i Davis. Han forskar på manlig reproduktionsförmåga. Vi mailade lite. Bruce var vänlig nog att skjutsa oss ner till SF. Det hade varit knöligt att ta sig dit själv med all packning. Vi stannade lite på vägen. På det bästa stället kunde vi inte stanna. Norra vägen mot SF går genom en mil av våtmark. Från bilen sågs långnäbbad spov, vita pelikaner, styllöpare, amerikansk bläsand m fl. Fast man kunde som sagt inte stanna, vilken tortyr för ett skådare. Vi stannade vi Golden Gatebron. Tjusigt. Mårten var mest fascinerad av Harley-klubben som stod och gasade på p-platsen. Mårten tog en hamburgare på ett ställe och Bruce skjutsade mig till hotellet.

Vi väntade i foajén ett tag men lyckades sen få tag i en rumsnyckel och knallade upp på ett rum och väntade. Helge och Dag kom och efter ett tag också Mia och Gittan. Vi väntade lite på de andra, men stack sen ner på stan för att äta. Hittade intressant ställe på Chinatown. Vi undrade om vi skulle överleva, men det vart en jättefin måltid. I min fortune-cookie stod att min diplomatiska förmåga klarar mig ur alla kriser. Den ska jag visa min fru! Helge tog med sig grabbarna på mer promenad, vi andra gick direkt. Ingrid och Göran kom efter en lyckad dag för dem till slut också Yosemite gänget. Vi delade upp oss på de rum som fanns tillgängliga och skulle ha möte om rummen nästa morgon.

Dagens obs: långnäbbad spov

Lö 12

Frukost på hotellet. Fortfarande rumsproblem. Gruppen i gungning för första gången på riktigt. Till slut löste det sig. Återigen tydligen är rum i USA bara en fråga om tajming. I foajén stötte jag ihop med en gammal elev, Anneli Popp. Naturligtvis kände jag inte igen henne, men man har ju lärt sig hålla färgen. Häftigt att stöta på elever i San Francisco. Det skröt jag om för gruppen.

Några åkte en sväng för att lämna tillbaks bussen och för att leka Steve McQueen på Desiderio street. Mia och Gittan plus Mårten och jag tog oss ner till stan. Vi åkte spårvagn. Kön var ohyggligt lång till spårvagnen, men det finns så mycket att titta på under tiden så det gick bra. Mia påminner om att man måste försöka stänga munnen efter att man tappat haken för en del människors utseende. Slängde mig på spårvagnen i värsta machostil, fast det var mest otäckt. Tog oss till pier 39, åt lite seafood och knallade in på akvariet. Samma typ som Tayons underwaterworld i Aukland med rullband och gångar. Sevärt och fint. En av de många guiderna började prata svenska med Mårten och mig. Han var kanadensare som pluggat biologi i Uppsala. Han kände till Eskilstuna för en av hans bästa kompisar går på IB-utbildningen där. Eva är ju rektor för den. Världen är kanske inte så stor när allt kommer omkring. Vi tittade på sjölejonen i hamnen som enligt Helge låg som stora krokofanter till allmän beskådan. De körde "herre på täppan". Märkligt att de ligger där.

Mia och Gittan gick och shoppade. Mårten och jag tittade in i världens lyxigaste chokladaffär. Vi köpte en liten bit choklad för tre dollar för att se om den var värld det. Inte smakade den som Marabou heller. Drakaffär och folkliv. Vi knallade hemåt via Lombard street. Var på rockkonsert vid Washington square. Tappade bort Mårten några minuter i detta vimmel. Otäckt. Vi knallade genom Chinatown. Precis som man vore förflyttad till Peking. Häftigt. En burgare på McDonalds i Chinatown räddade blodsockerhalten denna dag.

Trötta och med skavsår och ömma fötter träffades vi hemma på hotellet. Dag ville gärna se nya starwars-filmen och Markus och Mårten var inte sena att hänga på. Nu fick vi inga biljetter förrän till nioföreställningen. Helge

lovade att knalla upp med dem medan vi andra gick på sushi restaurang. Så nu har jag provat sushi också. Det var kul, men inte fan var det gott... "Real men don't eat sushi" har jag sett skrivet på en T-shirt nånstans. Den sloganen förstår jag nu. Det är klart man var kaxig och beställde in saké också. Enligt vår Lulekonnäsör var smaken på denna saké som en blandning mellan hemkört och fotogen... Helläskigt. Göran drack upp det mesta av sakén i alla fall så att det inte skulle gå till spillo. Kul hade vi.

På hemvägen slank Peter Mia, Gittan och jag på en bluesklubb. Vilken höjdare det blev, Edna Love and her Lovetoys var elitklass. Peter och jag sprang upp och hämtade tre lyckliga pojkar efter bion. Göran ställde upp som barnvakt och vi sprang ner igen för att njuta mer av den storvuxna och sensuella Edna Love. Undrar om hon hette så på riktigt eller om det var ett artistnamn. Många öl och några ciggar för att få in den riktiga bluesfeelingen. Ciggarna var helt rätt då, men jag har hostat i en veckas tid efter detta... Vissa blir aldrig riktigt vuxna...

Vi knallade hem på gatan som nu var ganska full av minst sagt lättklädda damer. Mina påminde om att stänga igen hakan. Ringde hem från ett gathörn i detta kaos och pratade med Magnus: "Hej klockan är halv tre på morgonen och jag står i ett gathörn i San Francisco och du skulle aldrig tro mig om jag berättade om hur folk ser ut som går förbi här." "Tungt farsan"

Dagens obs: brun pelikan

Sö 13

Vi tog oss med buss till Golden Gate Parc. Bussen var billig. Bara en dollar och för det kunde man åka en hel dag. Vi tog ett par timmar på det fina California art of sciences. Ungefär "naturhistoriska". Bra museum. Steinhartakvariet var väl så bra som akvariet under gårdagen. Vi käkade hamburgare på museet och vandrade vidare in i parken. Bl a stannade vi och lyssna på musikkår och kollade in nån hamsterliknande sork. Sköldpaddor låg i sjön. Vid sjön hyrde vi en 6-sitsig cykel. En tungtrampad, men rolig leksak som vi hade kul med en halvtimme. Utanför museet plockade vi upp en överraskad Thomas som fick skjuts.

Buss ner till stan. Finsk missionär pratade med oss. Jag som trodde de redan var kristna i Amerika. Vi delade upp oss. Gittan skulle spela med Helge i Chinatown! Det måste ha varit en underbar syn med Gittan och Helge i folkdräkt spelade svensk folkmusik i Chinatown i San Francisco. Är det det som kallas kulturkrock tro? Mårten och jag försökte få biljetter till Alcatraz. Vi hittade en kombitur som vi skulle ta nästa dag. Nere i Fishermans dwarf gick vi också på "Believe it or not"-museet. Det förstod jag skulle vara helt rätt för Mårten. Massa sjuka grejer som vem som kunde slå in mest spikar i huvudet och trä in ormar genom näsan och annat kul.

På kvällen anslöt Elisabeth. Hon hade besökt kompisar i stan.. Vi gick alla och käkade på förbeställd mexikansk restaurang. Frozen margaritas och hink med pilsner. Ungarna i helform, dock ej av ölen utan av stämningen.

Gerd frivillig barnvakt. Vi andra fortsatte ner till irländsk pub som Göran och Ingrid visste om. Efter nån Ginnis så slank vi in på vårt stamlokal Blue lamp igen för i kväll var det jamsession. "Hej va kul att se er igen", gjorde att vi kände oss välkomna.

Dagens obs: vakant

Må 14

Vaknade en minut över 6 och väckte Göran! Flygplatsbussen gick klockan 6... Kram och hej då till alla som vände åter. Thomas och Mårten och jag var kvar ett tag till. Fikade med Thomas och sa sen hej till honom som drog ner till Monterey för att få dyka. Hoppas han fick sig ett bra dyk.

Mårten och jag tog bussen ner till Pier 42 för att där gå på båten till Angel Island. Angel Island såg tropisk ut där den reste sig som ett grönlätt berg mitt i havet. Ett litet biltåg tog oss runt ön som var första anhalt för alla immigranter västerifrån. Kineser och ryssar kom och internerades här innan de släpptes in i USA. Vi åt vår picknick och gick en promenad. En säl sågs, dock osäker på art.

Båten tog oss sen till ön lite närmare fastlandet, Alcatraz. Massor av folk så jag trodde att detta var en riktig turistfälla vi hamnat i, men när vi fick på oss våra walkman och hittade ett sätt att synkronisera vårt lyssnande så jag kunde översätta för Mårten så var det så himla bra gjort. En mäktig upplevelse att gå i dessa cellblocks och höra gamla fångar berätta. Det var så gripande så vi nästan grät båda två. Lovade Mårten att försöka hyra "Flykten från Alcatraz" och "the rock" när vi kom hem. På Alcatraz var också en indianockupation under ett år i

början på 70-talet. En av dessa indianhövdingar var där idag och Mårten hejade på honom. Precis som i Kalle Anka så de ”ugh ” till varann.

Vi tog bussen till hotellet och hade en ganska lugn kväll med packning och glass.

Dagens obs: Westen gull (Massor av ungar hade dessa gråtrutar vid Alcatraz)

Ti 15

Hotellväckning och packning av det sista. Tog shuttlen till flygplatsen som var helt hysterisk. ”It’s a zoo”, som min granne i incheckningskön sa. Var sen så vi fick slinka förbi kön vid incheckningen. Väl i Chicago visade det sig att planet till Detroit var en timme sen, typiskt.

Kom till Detroit och där stod Glenn och väntade vid gaten. Också han lika handsome och charmig som för 27 år sen. Vi åt middag på en snabbrestaurang och åkte hem till hans tjustiga nyköpta hus i en flott villaförort. Nyskild som han är lever han lite yuppieliv. Jag trodde såna villor bara existerade på film där allt är designat och flott och inte i en djädra röra som hemma, men så levde han. Han har ett nytt jobb med att hålla i Fords motorshower i världen, alltså på bilutställningar. Hans nya vackra unga flickvän kom och hälsade på på kvällen. Hon skulle förresten till Seattle dan därpå. I alla fall pratade vi oss igenom halva natten och vi kom inte i säng förrän till småtimmarna.

Dagens obs: vakant

On 16

Sov ganska länge. Vi åkte på lite seightseeing och gjorde lite shopping på Meiers jättevaruhus. Imponerande med en hel hylla med olika hummingbirdfeeders eller fem meter med olika jordnötssmörstyper. Då märker man att man inte är hemma. Vi stannade till vid hans föräldrars hus och sa hej till Frank. Vi åkte vidare till en nyanlagd våtmarkspark. Som vanligt välordnat och spångat. Ja spångat och spångat, snarare en tre meter bred träautostrada. Hägrar och den stora Purple martin-purpursvala, samt en massa Redwinged blackbird även här.

På kvällen kom hans föräldrar över och syster med man och barn och vi hade BBQ. Trevlig kväll och god mat.

Dagens obs: purpursvala

To 17

Glenn jobbade idag, vilket var skönt, för det kändes inte bra att ha så helt skulle släppa allt för vår skull. Hade fått låna bilen om jag ville, men beslöt att bara ta det lugnt denna dag. Det har varit ett hektiskt program i 16 dagar och vi måste faktiskt inge vidare varken Mårten eller jag. Mårten sov till halv tolv, jag jobbade med dagboksanteckningar. Hade köpt köttfärs så det blev enligt Mårtens önskingar spagetti och köttfärssås till lunch och pannkakor till middag. Det smakade nästan som hemma. Vi gick en liten promenad i villakvarteret på eftermiddagen.

På kvällen hälsade vi på ett par kompisar Tony och Mary Beth som köpt Glens gamla hus. Där hade Glenn installerat en värstingbubbelpool ute på altan så där låg vi på kvällen och drack pilsner och lyssnade till rockmusik. Liknade bleka russin när vi kom upp.

Dagens obs: Common crackle (kragtrupial)

Fr 18

Tog det lite lugnt på morgonen. Mårten tittade klart på disney-videofilmen han lånade av Tony. Vi åkte ner till:

Oakwoods Metropark Nature Center

En naturskola i det besökscentert också. Det finns ett 10-tal cityparks i stan, några som tar barngrupper. Här hade de program för barn mellan förskola t o m åk 6

***Spår i sanden. Södertälje hade förut massa ben som man kunde göra spåravtryck med.**

Det här var nästan enklare med en stämpel av djurets spår som man kunde trycka i sanden. Det borde alltså gå att göra en gipsavgjutning som man sen kan trycka med.

***Sköldpaddsakvarium/terrarium. ”Klappa oss gärna”**

I parken där floden till Lake Eire rann igenom såg två arter sköldpadda och en muskrat d v s bisamråtta. En i raden av alla däggdjur vi sett på resan. Flera garden snakes på vägen och röda ekorrar. Kanonobs av baltimoretrupial.

Hem och käkade lunch av resterna. Sen tog Glenn med Mårten på en tur med hans HD-liknande 1400-kubikare. Alltså Göran och Annika skulle inte bli så impade kanske, men denna "Susuki intruder" var precis byggd för att se ut som en HD, men bara hälften så dyr. Själv nöjde jag mig med en sväng bakpå runt kvarteret.

Vi tog bilen ner på stan och tog oss högst upp i högsta byggnaden Morriaty hotel, där de har en roterande bar. Satt där ett varv och tog en öl och kollade på Kanada. En tur upp till Greektown och sen den automatiska tunnelbanan "people mover" till bilparkeringen. Kvällens huvudnummer var att Glenn fixat biljetter till Detroit tigers match mot Oakland Athletics i baseball. Skitkul. Det kändes som man var med i "Seinfeldt" när man satt där. Hans föräldrar har säsongskort för de är riktiga Tiger fans. Kul match med häftiga lyror, spektakulära steals och ett par homeruns. Tigers vann dessutom med 8-3. Kvällen avslutades med ett fyrverkeri som var absolut det pampigaste jag sett. Det smällde och dundrade i 20 minuter: Vi tyckte, Mårten och jag att det var okej att de firade av vår sista kväll på det viset. Mårten fick en Tiger T-shirt och trötta och nöjda stöp vi i säng.

Dagens obs: Baltimore oriele

Lö 19

Packade det sista och åkte med Glenn till hans arbete på exhibitworks. Pampig arbetsplats. Snacka om resurser bara för att visa upp en biljaket. På naturskolan har vi världens vända om vår broschyr kan ha en inlagd färg förutom svart och då kosta en tusenlapp mer.

Vi sa hej på flygplatsen och vi flög tillbaka till Chicago. Planet drog över downtown Chicago, så vi såg Sears tower och John Hancock building och allt vad dessa världens högsta hus heter.

Gissa om planet hem till Sverige var i tid... Självklart inte. Två timmar sent, dessutom överbokat. Flygresan hem var rätt vidrig, utan någon som helst sömn. Flygbuss och tåg hem till Eskilstuna där familjen stod och väntade.

Det var vad jag kallar en resa det.

Nicke Helldorff 21/6 -99